

คำอธิบายการใช้งาน

1. เอกสารฉบับนี้ผ่านกระบวนการแปลงภาพเป็นอักษรด้วยเทคนิคการรู้จำอักขระด้วยแสง (OCR หรือ Optical Character Recognition)
2. จัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์ในการอ่านและการสืบค้น
3. การคัดลอกข้อความเพื่ออ้างอิง (Quotation) ควรตรวจสอบความถูกต้องจากไฟล์ต้นฉบับอีกครั้ง
4. การสะกดคำอาจมีความแตกต่างในแต่ละยุคสมัย
5. การแปลงภาพเป็นอักษรยึดต้นฉบับเป็นหลักไม่มีการแก้ไข

จัดทำโดย

กลุ่มงานพัฒนาทรัพยากรสารสนเทศ

สำนักวิชาการ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รายงานการประชุม

สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๔

(สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง)

วันพุธที่ ๕ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๗๖

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑ ถึง ครั้งที่ ๓๐ (สมัยวิสามัญ สมัยที่หนึ่ง) พ.ศ. ๒๔๗๖

สารบัญ

ครั้งที่ ๔/๒๔๗๖ (สามัญ)

๑. เรื่องนายกรัฐมนตรึลาออก	๗๖ - ๘๖
๒. เรื่องให้เชิญผู้เชี่ยวชาญมาปรึกษาในการ ระเบียบการประชุมของสภาผู้แทนราษฎร	๘๗ - ๘๘
๓. เรื่องให้สภา ฯ ลงมติไว้ใจในนโยบายในการ ออกสลากกินแบ่งของรัฐบาล	๘๘ - ๙๒
๔. เรื่องสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรลาออกและตั้งซ่อม	๙๓ - ๙๔
๕. เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติ ขยายกำหนดเวลาหวง ห้ามและจัดซื้อที่ดินสำหรับสร้างการชลประทาน ในบริเวณเชียงรากน้อย และบางเหี้ย พุทธศักราช ๒๔๗๖ และ ร่าง พระราช บัญญัติ กำหนดเวลา หวงห้ามและจัดซื้อที่ดิน สำหรับสร้างการ ชลประทาน แก้วสุพรรณบุรี พุทธศักราช ๒๔๗๖ ๙๕ - ๙๖	
๖. เรื่องร่างพระราชบัญญัติลดอัตราเก็บภาษี ค่าไร่อ้อย แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๖	๙๖ - ๑๐๒
๗. เรื่องเงินเดือนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	๑๐๓ - ๑๐๕

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๔/๒๕๗๖ (สามัญ)
วันพุธที่ ๕ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๗๖
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม
เริ่มประชุมเวลา ๙.๑๕ นาฬิกา
สมาชิกมาประชุม ๕๗ นาย
ประธานสภา ฯ กล่าวว่่าก่อนที่จะพิจารณาด้วยเรื่องอื่น ข้าพเจ้า
ได้เชิญลายพระราชหัตถเลขา มาเพื่ออ่านให้ที่ประชุมฟังดังต่อไปนี้
ที่ ก. ๓/๒๕๗๖ ส่วนไกลกังวล หัวหิน
วันที่ ๓ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๗๖

ถึง เจ้าพระยาพิชัยญาติ ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ด้วยพระยาพลพลพยุหเสนา ได้มีหนังสือมาขออนุญาตลาออกจาก
ตำแหน่งนายกรัฐมนตรื อ้างเหตุที่เป็นข้อสำคัญว่าหย่อนความรู้ ในทาง
กฎหมายและการเมือง ไม่สันทัดชัดเจนพอที่จะเป็นผู้นำประเทศชาติให้
บรรลุผลอันดี ทั้งต้องทำหน้าที่ผู้บัญชาการทหารบก ซึ่งทำให้มีภาระมาก
ไม่สามารถจะทำการให้ได้ผลดีทั้งสองทางได้ ข้าพเจ้าเห็นว่า พระยา
พลพลพยุหเสนา มีที่ปรึกษาและรัฐมนตรีที่ทรงวิทยาคุณในทางกฎหมาย

และการเมืองช่วยเหลือแนะนำอยู่แล้ว ส่วนในทางทหารที่มีผู้ช่วยมีความรู้ มีความชำนาญอยู่หลายคนแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าผู้ที่จะเป็นนายกรัฐมนตรี ต้องเป็นผู้ที่ได้รับความเชื่อถือไว้วางใจของประชาชนและสามารถประสาน สัมพันธ์พร้อมเพรียงให้ราชการ ดำเนินไปด้วยดีเป็นข้อสำคัญยิ่งกว่าสิ่งอื่น สำหรับในเวลานี้จะหาผู้ใดทรงคุณสมบัติเช่นนั้น นอกจาก พระยาพหลพล พยุหเสนานั้นยากนัก ข้าพเจ้าจึงไม่ยอมรับลา และขอร้องให้คงรับ ตำแหน่งนายกรัฐมนตรีสืบต่อไป และขอบอกมาให้ท่านทราบ ด้วย หวังว่าสภาผู้แทนราษฎรจะมีความเห็นพ้องด้วยข้าพเจ้าและสนับสนุนคำขอ ร้องของข้าพเจ้านี้ด้วย

อนึ่ง ในโอกาสที่สภา ฯ นี้เปิดการประชุมใหม่ ข้าพเจ้าใคร่จะขอ ถิ่นโอกาสตักเตือนสมาชิกทั้งหลายว่า ความประสงค์สำคัญของข้าพเจ้า ในการที่ให้มีรัฐธรรมนูญ ก็เพื่อให้ราษฎรมีสื่อธิออกเสียงแสดง ความ ประสงค์และทราบเรื่องนโยบายของรัฐบาล โดยเลือกผู้แทนเข้าประชุมในสภา ผู้แทนราษฎร

เมื่อมีรัฐธรรมนูญแล้วดังนี้ วิธีดำเนินการใด ๆ ทางการเมือง ตลอดจนการเปลี่ยน คณะรัฐบาลก็ควรจะเป็นไปตามที่ได้กำหนดไว้ชัดใน รัฐธรรมนูญ จึงจะสมแก่ความปรารถนาอันดีของข้าพเจ้า

(พระปรมาภิไธย) ประชาธิปก ป.ร.

นายกรัฐมนตรี กล่าววาท่านอยากจะขอชี้แจงถึงเรื่องที่ได้นำไปลา ขึ้นทูลเกล้า ฯ ถวาย จึงใคร่ทราบว่าจะสมควรอ่านสำเนาโปลานั้นให้ที่ ประชุมฟังหรือไม่

ประธานสภา ฯ กล่าววาท่านอย่าขัดข้องและอนุมัติให้อ่านได้

นายกรัฐมนตรีได้อ่าน สำเนาหนังสือ ขอพระราชทาน พระบรมราชา
 อนุญาตลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีให้ที่ประชุมฟังดังต่อไปนี้

วังปารุสกวัน

วันที่ ๒ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๗๖

ขอเดชะฝ่าละอองธุลีพระบาทปกเกล้าปกกระหม่อม

ตามที่ได้ฝ่าละอองธุลีพระบาทได้ ทรงไว้วางพระราชหฤทัย และ
 ได้โปรดเกล้าฯ ตั้งข้าพระพุทธเจ้าเป็นนายกรัฐมนตรีบริหารราชการแผ่นดิน
 อยู่ณบัดนั้นนั้น นับว่าเป็นพระเดชพระคุณแก่ข้าพระพุทธเจ้าหาที่สุดมิได้

ข้าพระพุทธเจ้ามีความตั้งใจโดยแน่วแนในอันจะปฏิบัติราชการ ด้วย
 ความจงรักภักดีและให้เกิดประโยชน์ แก่ประเทศชาติโดยเต็มกำลัง ความ
 สามารถ แต่เมื่อมาระลึกถึงวงความรู้ ในทางกฎหมายและการเมืองของ
 ข้าพระพุทธเจ้าแล้ว รู้สึกด้วยเกล้า ๆ ว่ายังหย่อนอยู่มาก ไม่สันทัด
 ชัดเจนพอที่จะเป็นผู้นำประเทศให้บรรลุผลอันดี แม้จะได้ หม่อมเจ้า
 วรธรณไวทยากร วรวรรณมาเป็นคู่คิดคู่ปรึกษาในฐานะผู้เชี่ยวชาญ ก็ยังติด
 ด้วยเกล้า ๆ ว่า ถ้าได้ มีตัวนายกรัฐมนตรีผู้ทรงคุณความรู้อันสมควรแล้ว
 ย่อมเป็นต้องแรงควบ ก่อให้ผลการดำเนินเป็นที่มั่นคง และหวังความ
 ก้าวหน้าได้มากกว่า นี่เป็นประการหนึ่ง และในบัดนี้ข้าพระพุทธเจ้าต้อง
 ทำหน้าที่ผู้บัญชาการทหารบกอยู่ด้วย ตำแหน่งผู้บัญชาการทหารบก
 ตามวิธีจัดกระทรวงกลาโหมปรตยุบันมีภาระต้องปฏิบัติมากกว่าเป็นแม่ทัพ
 ในสมัยเดิมมาก และในยุคนี้ข้าพระพุทธเจ้าเห็นเป็นการสมควรอย่างยิ่ง

ที่จะได้มีเวลาทำการเกี่ยวแก่ทางปกครองและทางวิทยาการฝ่ายทหารให้เป็น
 ล่าเป็นสัน เมื่อต้องมีภาระสำคัญ ๒ อย่างในเวลาเดียวกัน ย่อมหวัง
 หน้าพระวงหลังเหลือที่จะจัดทำกรอันใดให้บังเกิดผลสมบูรณ์ได้ นี่เป็นอีก
 ประการหนึ่ง และเมื่อมาระลึกว่าข้าพระพุทธเจ้าเป็นผู้บัญชาการทหารบก
 ด้วย และเป็นนายกรัฐมนตรี้ด้วยดังนี้ ดุยี่ไม่เป็นการบังควร เป็น
 ที่น่าครหาและกินใจสงสัยทั้งไทยและเทศ การ จะกลายเป็นว่าสยามดำเนิน
 การปกครองโดยใช้อำนาจทหาร มีรัฐธรรมนูญไว้บังหน้าพลอยเป็นที่เสื่อม
 เสี่ยพระเกียรติยศใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาทด้วยอีกสถานหนึ่ง

นอกจากนั้น อาศัยความคิดตั้งได้กราบบังคมทูลพระกรุณามาแล้ว
 ข้าพระพุทธเจ้าจึงได้กล่าวแก่สมาชิกผู้แทนราษฎร ในสภา และผู้แทนหนึ่ง
 สื่อพิมพ์ ที่มา ติดต่อสอบถามว่า ข้าพระพุทธเจ้าจะรับ ฉลองพระเดชพระคุณ
 ในตำแหน่งนายกรัฐมนตรี้เพียง ๓๐-๑๕ วันเท่านั้น พอได้มีโอกาสฟัง
 เสียงและสังเกตหาผู้ที่สมควรจะเป็นนายกรัฐมนตรี้สืบไป และจะถึง ๑๕
 วันตามกำหนดในวันที่ ๕ เดือนนี้แล้ว ข้าพระพุทธเจ้าจึงใคร่จะขอพระ
 ราชทานพระมหากรุณาตามถ้อยคำซึ่งได้กล่าวเปิดเผยแก่สาธารณชนไว้

โดยเหตุนี้ข้าพระพุทธเจ้าขอพระบรมราชานุญาตลาออกจากตำแหน่ง
 นายกรัฐมนตรี้ตั้งแต่วันที่ ๕ เดือนนี้เป็นต้นไป และเพื่อให้ได้ใช้กำลังและ
 ความคิดให้เป็นประโยชน์ ต่อประเทศชาติอันเป็นที่รัก ข้าพระพุทธเจ้าขอ

รับราชการ ฉลอง พระเดช พระคุณใน ตำแหน่งผู้บัญชาการทหารบก และ
รัฐมนตรีสืบไป

ควรมิควรแล้วแต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม

ข้าพระพุทธเจ้า พระยาพหลพลพยุหเสนา ขอเดชะ

และได้มีพระราชหัตถเลขาตอบมาดังนี้

ที่ ก. ๒/๒๔๗๖

สวนไกลกังวล หัวหิน

วันที่ 7 กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๗๖

ถึง พระยาพหลพลพยุหเสนา นายกรัฐมนตรี

ตามหนังสือท่านลงวันที่ ๒ เดือนนี้ ขออนุญาตลาออกจากตำแหน่ง
นายกรัฐมนตรี โดยอ้างเหตุผลหลายประการนั้น ได้รับทราบแล้ว
ข้าพเจ้าขอชี้แจงตอบดังต่อไปนี้.

๑. ที่ท่านว่าหย่อนความรู้ ในทางกฎหมายและการเมือง ไม่สันทัด
ชัดเจนพอที่จะเป็นผู้นำประเทศชาติให้บรรลุผลอันดีนั้น หาใช่เป็นการสำคัญ
แท้หนักไม่ เพราะท่านก็ได้มีที่ปรึกษาและรัฐมนตรีผู้ทรงวิทยาคุณในทาง
นี้ช่วยเหลือแนะนำอยู่แล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าคุณสมบัติอันสำคัญยิ่งของ
นายกรัฐมนตรีก็คือเป็นผู้ได้รับความเชื่อถือไว้วางใจของประชาชนพลเมือง
และเป็นผู้ที่สามารถยึดเหนี่ยวหัวใจคนทั้งหลายประสานสามัคคีพร้อมเพรียง
กัน ช่วยให้ราชการดำเนินไปด้วยดีปราศจากอุปสรรคเป็นประโยชน์ ดี

งามแก่ชาติบ้านเมือง ในเวลาบัดนี้จะหาผู้ใดนอกจากตัวท่านที่จะได้บริบูรณ์ ด้วยคุณสมบัติตั้งว่ามานี้ยากนัก

๒. ที่ท่าน ว่าต้องทำ หน้าที่ผู้บัญชาการทหารบก มีภาระต้องกระทำ มากอยู่แล้ว เมื่อต้องมีตำแหน่งนายกรัฐมนตรีอีกตำแหน่ง ๑ ทำให้มี ภาระเพิ่มขึ้นมากขึ้น ข้าพเจ้าก็เห็นใจท่านอยู่ แต่เห็นว่าในทางทหาร ท่านมีผู้ช่วยที่มีความรู้ ความชำนาญในวิชาทหารหลายคน พอจะ แบ่งเบา ภาระของท่านไม่ถึงแก่เหลือปากว่าแรงนัก

๓. ที่ท่านวิตกว่าการท่อมตำแหน่งเป็น นายกรัฐมนตรี และผู้บัญชา การทหารบก จะทำให้คนทั้งหลาย ครหาได้ว่าประเทศ สยามปกครอง โดย อำนาจทหารนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่ายังไม่ควรวิตก เพราะเวลานี้ยังไม่ปรากฏ ว่ามีผู้ใดครหาหรือสงสัยไปในทางนั้นเลย แม้แต่พวกหนังสือพิมพ์ ซึ่ง ถือว่าเป็นปากเสียงของประชาชน และซึ่งในเวลานี้มีอิสรภาพและเสรีภาพ ในการพูดยิ่งขึ้นกว่าแต่ก่อน ก็ไม่ปรากฏว่ามีเสียงระแวงไปในทางนี้เลย

๔. ที่ท่านว่าได้กล่าวแก่ผู้แทนราษฎรในสภาฯ และหนังสือพิมพ์ว่า ท่านจะรับตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเพียง ๓๐ - ๑๕ วันนั้น ท่านก็ได้มีหนังสือ มาขอลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีจริงตามที่กล่าวไว้แล้ว เพราะ ฉะนั้น ถึงแม้ท่าน จะรับตำแหน่ง นายกรัฐมนตรี ต่อไป โดย คำขอร้องของ ข้าพเจ้าก็ไม่ได้เชื่อว่าท่านเสียสัตย์แต่อย่างใด

ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่ายังไม่มีควมจำเป็นอย่างใด
ที่ท่านจะต้องลาออก จึงมีความเสียใจที่จะอนุญาตไม่ได้ และเพื่อเห็น
แก่ ประโยชน์ ความ ความเรียบร้อย ของ ชาติบ้านเมือง อันเป็น ทรัพย์สิน ของเรา
ข้าพเจ้าขอร้องให้ท่านคงอยู่ในตำแหน่งนายกรัฐมนตรี สืบต่อไปก่อน.

(พระปรมาภิไธย) ประชาธิปก ป. ร.

พระยาประมวญวิชาพล กล่าวว่า เห็นสมควรแล้วที่พระยาพหลฯ
จะรับตำแหน่งนายกรัฐมนตรีต่อไป และขอพูดต่อไปอีกว่าตำแหน่ง
นายกรัฐมนตรีของเราตามรัฐธรรมนูญเราเลือกจากสภา ฯ อีก
ประการหนึ่ง พระยาพหลฯ ไม่ควรจะวิตกในเรื่องที่ว่าไม่สามารถ
เพราะคนเรานั้นจะให้สามารถทุกสิ่งทุกอย่างนั้นย่อมเป็นไปได้ สำหรับ
ผู้ที่มีความรู้ ความสามารถนั้น เราก็มีตัวอยู่ จะเชิญมาปรึกษาใน
ฐานะที่เป็น เอกสเปอร์ต (expert) เป็นราย ๆ ไปก็ไม่เห็นขัดข้อง และ
หลักวิธีดำเนินการเช่นว่านี้ นี้ในเมืองต่างประเทศที่มีอยู่แล้ว จึงไม่น่าจะ
วิตกอะไรในอันที่จะเป็นนายกรัฐมนตรี ฉะนั้นจึงเสนอขอให้สภาฯ
ลงมติไว้วางใจให้แก่พระยาพหลฯ เพื่อจะได้บริหารราชการแผ่นดินสืบไป

นายชุมพ์ ปันพานนท์ รับรอง

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ตามลายพระราชหัตถเลขาที่ได้อ่านแล้ว
นั้น แปลว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวไม่ทรงอนุญาตให้พระยาพหลฯ
ลาออก จึงใคร่ทราบว่าจะพระยาพหลฯ จะดำเนินการอย่างไร

พระยานิติศาสตร์ ไพศาลย์ กล่าวว่า เมื่อสภา ฯ นเห็น พ้องกับพระราชดำริ ในอันที่จะให้พระยาพหลฯ ยังคงอยู่ในตำแหน่งแล้ว เชื่อว่าท่านคงจะกลับใจใหม่

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า ถ้าสภาฯ ได้ลงมติที่จะให้คงอยู่แล้ว ก็จะได้กลับความคิดเสียใหม่

พระสุธรรมวิวินิจฉัย กล่าวว่า ในเรื่องนี้คิดว่าไม่ต้องลงมติ เพราะเมื่อนายกรัฐมนตรีได้ทูลเกล้า ฯ ถวายใบลาไปนั้น มีพระบรมราชโองการไม่อนุญาตให้ลา ฉะนั้นก็แปลว่าท่านจะต้องอยู่ต่อไป และสภา ฯ ก็ได้ลงมติไว้ใจที่หนึ่งแล้ว และถ้านายกรัฐมนตรีจะได้ตอบแก่สภาฯ ว่าจะไม่ลาออกตามพระราชกระแสรับสั่งแล้วก็เห็นว่าไม่ต้องลงมติ

นายจรูญ ฌบางซ่าง กล่าวว่า เพื่อให้เป็นระเบียบอันงามและเป็นเกียรติยศแก่ท่านนายกรัฐมนตรี เห็นว่าควรจะลงมติให้แน่นอน

นายกรัฐมนตรี ขออนุญาตต่อที่ประชุมให้ หม่อมเจ้าวรรณไวทยากร เข้ามาแถลงต่อที่ประชุม

ประธานสภาฯ อนุมัติ

หม่อมเจ้าวรรณไวทยากร วรวรรณ ทรงแถลงว่า เรื่องนี้เกี่ยวกับระเบียบการ มติไว้ใจนั้นยอมทำได้ทุกเมื่อไม่ใช่ว่าลงมติหนึ่งแล้วใช้ได้ตลอดไปจนกว่าจะลงมติว่าไม่ไว้ใจ เพราะนโยบาย

ต่าง ๆ ย่อมมีข้อเป็นหลักดำเนินการเกิดขึ้นเนื่อง ๆ เกิดขึ้นเมื่อใด
รัฐบาลก็ต้องขอมติไว้ใจที่หนึ่ง ในที่นี้พระยาพหลฯ ท่านถือว่าท่าน
ไม่มีความสามารถพอสำหรับตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ซึ่งหวังว่าท่าน
สมาชิกทั้งหลายคงไม่เห็นด้วยกับความเห็นนี้ แต่เมื่อยังไม่ลงมติไป
ให้แน่นอนก็จะเป็นที่สงสัย ฉะนั้น ถ้าแม้ว่าสภาฯ นี้ยังเห็นว่าท่านควร
จักต้องดำรงอยู่ในตำแหน่งนายกรัฐมนตรี สืบต่อไปแล้ว ก็ควรที่จะลง
มีความไว้ใจเสียอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งจะได้ลบล้างความสงสัยในข้อนี้ได้

พระสุธรรมวิจิตร ก่อว่าว่า ไม่ขัดข้องที่จะลงมติ

นายมังกร สามเสน ก่อว่าว่า นอกจากที่จะต้องลงมติด้วยเหตุ
ผลที่พูดมาแล้ว ยังมีข้อที่ควรระลึกถึงในข้อที่ว่าใช้อำนาจบงการประเทศ
ซึ่งนายกรัฐมนตรีได้ยกขึ้นมาพูดด้วย คือเราควรพิจารณาว่าใน
ข้อนี้สภาฯ รังเกียจหรือไม่ ถ้าไม่รังเกียจก็ต้องลงมติให้ความไว้ใจ
แก่ท่าน

หลวงวิจิตรวาทการ ก่อว่าว่า ปัญหาที่สภาฯ จะพิจารณาเวลา
นี้คิดว่าสภาฯ จะสนับสนุนหรือไม่สนับสนุนกระแสพระบรมราชโองการ
เท่านั้น

นายกรัฐมนตรี ขออนุญาตให้ หม่อมเจ้าวรรณไวทยากร
วรวรรณ เข้ามาแถลงต่อที่ประชุม
ประธานสภาฯ อนุมัติ

หม่อมเจ้าวรรณไวทยากร วรวรรณ รับสั่งว่า ในการที่ท่านจะทรงแสดง ไม่ใช่คิดว่าควรจะลงมติ ตามที่ท่านสมาชิก แนะนำหรืออย่างไร แต่จะขอชี้แจง หลักทาง รัฐธรรมนูญ กล่าวคือ ตามรัฐธรรมนูญ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเป็นผู้ทรงตั้งนายกรัฐมนตรี แต่ว่านายกรัฐมนตรี นั้นสภาฯ เป็นผู้เลือกขึ้นไป คราวนี้จะต้องมีเครื่องหมายอะไรที่ว่าสภาฯ เลือก ในที่นี้สภาฯ ได้เลือกไว้ก่อนแล้ว ครั้นพระยาพหลฯ ท่านลาออก ซึ่งตามทางการต้องถือว่าลาออกจากสภาฯ เหมือนกัน โดยทางไว้ใจ แต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเป็นผู้ทรงตั้งที่นี้ถ้าจะวางรูปมติเป็นว่าสภาฯ สนับสนุน พระราชปรีชาญาณ ทางรัฐธรรมนูญอาจจะตีความขัดกันได้ เพราะจะไปเกี่ยวกับการตั้งนายกรัฐมนตรี ที่ข้าพเจ้าแถลงมานั้นทางสภาฯ ไม่ต้องสนับสนุน แต่ประธานสภาฯ เป็นผู้รับพระบรมราชโองการ เพราะฉะนั้นจะต้องสรรผู้ที่สภาฯ ไว้ใจ

พระยาประมวญวิชาวาล กล่าววว่า เพื่อตัดปัญหาขอเสนอให้ลงมติ

ประธานสภาฯ กล่าววว่า ตามที่ท่านได้ว่ลาพระราษหัตถ์มาอ่าน ให้ฟังและมีอภิปรายกันแล้วนั้น ก็รวมใจความว่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวไม่รับลาของเจ้าคุณ นายกรัฐมนตรี ขอให้คงอยู่ในตำแหน่งต่อไป และมีความในพระราษหัตถ์เลขาวว่ ให้สภาฯ นี้ สนับสนุน พระราษประสงค์ของท่านด้วยทั้งฝ่าย พระยาพหลฯ บัดนี้ก็ยอมรับแล้ว

ว่าจะอยู่ในตำแหน่งนายกรัฐมนตรีต่อไป แต่ยังมีข้อระคายอยู่ว่า คิดว่าจะลาออกแล้วแต่ยังไม่ออก เพราะฉะนั้น จึงขอให้ลงมติไว้ อีกครั้งหนึ่ง สมาชิกทั้งหมดมีความเห็นชอบด้วย และได้ลงมติ

ไวใจในพระยาพหลฯ ให้เป็นนายกรัฐมนตรี สืบไป เป็นว่าสภา ฯ ลง

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอขอบใจท่านสมาชิกทั้งหลาย ซึ่งมีความไวใจข้าพเจ้าอย่างแน่นแฟ้น อนึ่งขอเสนอญัตติต่อไปว่า ตามที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้เปิดประชุม สภาผู้แทนราษฎร นั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าควร สภาฯ จะแสดงความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ เราทั้งหลายย่อมทราบอยู่แล้วว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมีพระราชประสงค์ อันแน่วแน่ที่จะให้กิจการดำเนินไปตามทางรัฐธรรมนูญ ทุกเมื่อทุกประการ และบัดนี้ท่านทั้งหลายก็ได้ฟังพระราชกระแสซึ่ง พระราชทานมาในตอนท้ายแห่งพระราชหัตถเลขาถึงท่าน ประธานสภาผู้แทนราษฎร แสดงพระราชประสงค์ อย่างนั้นมาอีกด้วย เพราะฉะนั้นถ้าการมิได้เป็นไปตามทางแห่งรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นทางที่ต้องด้วย พระราชประสงค์แล้ว ก็เป็นด้วยคำแนะนำรับรองของนายกรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ ข้าพเจ้าจึงขอเสนอญัตติ แสดงความ สำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ และความจงรักภักดีดังต่อไปนี้ คือ

“สภาผู้แทนราษฎร มีความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณเป็นล้นเกล้า ฯ ที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เปิดสภาฯ จึงขอให้

ประธานสภาผู้แทนราษฎรนำความทั้งนี้ขึ้นกราบบังคมทูลพระกรุณาด้วยความจงรักภักดีในใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาท”

พระยานิติศาสตร์ ไพศาลย์ รับบรอง

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ตามที่นายกรัฐมนตรีได้แถลงเหตุผลที่จะให้ สภาฯ นี้ มีความอื่น กราบบังคมทูล พระ กรุณา และได้มีพระยานิติศาสตร์ฯ รับบรองแล้วนั้น ถ้าหากไม่มีผู้ใดแสดงความเห็นอะไรอื่นอีก ก็ขอให้สภาฯ นี้ลงมติว่าเป็นการสมควรที่จะนำความตั้ง ที่นายกรัฐมนตรีได้เสนอมานั้นขึ้นกราบบังคมทูลต่อไป ไม่มีใครคัดค้าน ที่ประชุมได้เห็นชอบด้วย

นายกรัฐมนตรี เสนอว่า ในเรื่องการจัดระเบียบการประชุมของสภาฯ คือที่ได้ตั้งกรรมาธิการไปแล้วมี ๙ นายและตามระเบียบของเราเวลานี้จะมีมากกว่า ๙ ไม่ได้ แต่ได้ทราบมาว่ากรมหมื่นพิทยาลงกรณ์เป็นผู้ที่ทรงเรียบเรียงระเบียบของมนตรี และได้เคยทรงศึกษามาในทางนี้ด้วย เห็นว่าจะเป็นประโยชน์มากถ้าได้พระองค์ท่านมาทรงช่วยเหลือ และถ้าไม่ขัดข้องก็อยากให้ทรงเป็นที่ปรึกษาในเรื่องนี้ในฐานะผู้เชี่ยวชาญที่ได้เล่าเรียนศึกษามา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงธรรมการ ในฐานะที่เป็นประธาน

นายดิเรก ชัยนาม ถามว่า จะเป็นการผูกพันธ์แก่สภาฯ อย่างไรหรือไม่

นายกรัฐมนตรี ตอบว่า ไม่ผูกพันธ์แก่สภาฯ อย่างไร

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ตามธรรมดากรรมการที่มีหน้าที่จะ
จะเชิญใครมาก็ได้ในฐานผู้เชี่ยวชาญ และในการที่จะเชิญเสด็จกรม
หมื่นพิทยาลงกรณ์มาเป็นที่ปรึกษาในคณะกรรมการเรื่องนี้ ผู้เป็น
ประธานจะเห็นชอบด้วยหรืออย่างไร.

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงธรรมการ กล่าวว่า ได้เป็นผู้รับรอง
ก็แปลว่าพอแล้ว และที่นายกรัฐมนตรีเสนอมาก็เพื่อให้ทราบและรับ
อนุมัติของสภาฯ ในหน้าที่ประธานกรรมการก็จะได้ปฏิบัติตาม

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ที่เสนอมาทราบนี้ก็ไม่มีผู้ใดทัก
ท้วงประการใด ฉะนั้นสภา ฯ นี้ก็ไม่ขัดข้องในการที่คณะกรรมการ
จะเชิญกรมหมื่นพิทยาลงกรณ์มาเป็นที่ปรึกษาได้

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า เรื่องที่จะเสนออีกเรื่องหนึ่ง คือ
เรื่องการออกสลากกินแบ่งของรัฐบาล อยากจะขออนุมัติจากสภา ฯ
ว่านโยบายในทางการออกสลากนี้จะสมควรหรือไม่ ถ้าไม่เข้าใจขอให้
หม่อมเจ้าวรรณไวทยากร ฯ ทรงอธิบาย

ประธานสภา อนุมัติ

หม่อมเจ้าวรรณไวทยากร วรวรรณ ทรงแถลงว่า การออก
สลากกlotenเตอรี ทรงเป็นที่หน้าฝ่ายบริหาร ถ้าจะออกไปก็ยอมทำได้
แต่ทว่า เกี่ยวกับหลาน รักษนโยบาย ซึ่ง ควรจะได้รับความไว้วางใจ ของ สภา ฯ
เพราะข้อนี้มีได้มีบังคับในคำแถลงนโยบาย ฉะนั้นจึงเสนอมาท้าสภาฯ ได้

อนุมัติความไว้วางใจในหลักนโยบายอันนี้ทางบริหารก็จะได้ดำเนินการต่อไป
คือไม่ยอมทำอะไรลงไปที่ไม่ได้รับความไว้วางใจของสภา ฯ ส่วนหน้าที่
โดยตรงเป็นหน้าที่บริหาร แต่เกี่ยวกับหลักนโยบายซึ่งอยากขอให้
สภาฯ นี้ลงมติไว้วางใจก่อนที่จะปฏิบัติการไป

พระยาประมวญวิชาพูด กล่าวว่า อยากจะทราบถึงรายละเอียด
ว่าจะจัดการอย่างไรต่อไป

นายกรัฐมนตรีนายกรัฐมนตรีว่าการกระทรวงธรรมการ
ผู้เป็นประธานในเรื่องนี้อธิบาย

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงธรรมการ แถลงว่า ข้าพเจ้าเป็น
ประธานกรรมการเรื่องออกสลากกินแบ่งนี้ได้ทราบเรื่องตลอด

A คล

การออกลอตเตอรี่นี้จะออกเป็นเงินล้านบาท แบ่งเป็นเงินรางวัล ๕๐%
อีก ๕๐% นั้นแบ่งเป็นค่าภาษีของรัฐบาลเสีย ๑๐% เป็นค่าใช้จ่าย ๕%
เป็นค่า Commission 4% และเหลืออีก ๓๐% นั่นก็คือเงินที่ได้เพื่อจะ
ใช้บำรุงการศึกษา การพยาบาล และการสาธารณประโยชน์อื่นๆ
เป็นการช่วยแรงเงินงบประมาณของรัฐบาลซึ่งอยู่ในยามฝืดเคืองด้วย
กำหนดจะออกในต้นเดือนเมษายนในวันงานกาชาด

หลวงบรรณกรโกวิท ถ้ามว่า เงินที่เหลืออีก ๓๐% นั้นจะ
นับเป็นรายได้ในงบประมาณของรัฐบาลหรือว่าเพื่อทำ Charity

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงธรรมการ ตอบว่า เพื่อทำ Charity ไม่ใช่เป็นรายได้

นายจรูญ ฌบางซ้าง กล่าวว่า เคยได้ยินคนบ่นกันว่า ที่รัฐบาลแบ่งเอาไว้เสีย ๕๐ % นั้นออกจะมากเกินไป เพราะฉะนั้นจึงใคร่ ทราบว่า คณะกรรมการได้ คิดถึงเรื่องนี้บ้างหรือเปล่า

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงธรรมการ กล่าวว่า ที่จะเป็นประโยชน์ในทางบำรุงการกุศลนั้นเพียง ๓๐ % ไม่ใช่ ๕๐ % เรื่องนี้ได้ปรึกษากันในคณะกรรมการ แล้วเหมือนกันในเวลาพิจารณา แต่เห็นพ้องกันว่า จริงอยู่มีลอตเตอรี่ต่างประเทศที่เขาให้รางวัลเกินกว่า ๕๐% แต่นั่นเขามีจำนวนเงินมากมาย และก็ของเราที่ทำมาแล้วก็เคยให้ไม่เกิน ๕๐ % เช่นลอตเตอรี่สภาคาชาติที่ออกครั้งสุดท้ายนี้ก็ให้เพียง ๕๐% เหมือนกัน ดูเป็นที่พอใจอยู่ ถ้าจะให้เงินรางวัลไปมากกว่า ๕๐ % ผลที่จะได้รับสำหรับบำรุงการกุศลก็จะน้อยลงไปกว่า ๓๐% เพราะต้องเสียค่าภาษีและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ แต่ถ้าจะออกจำนวนมากกว่านี้ก็พอทำได้ อย่างที่ต่างประเทศเขาทำเหมือนกัน

พระยาประมวญวิชาพล กล่าวว่า ที่รัฐบาลคิดเก็บภาษี ๑๐ % นั้นจะลดลงมา ๕ % หรือไม่เก็บเสียเลยไม่ได้หรือ จะได้ให้เงินรางวัลมากขึ้นได้

พระยามานวราชเสวี ตอบว่า ที่พระยาประมวญ ฯ เสนอนั้นก็เป็นความเห็นที่ดี แต่เป็นการผิดกฎหมาย เพราะกฎหมายวางหลักเกณฑ์ไว้ ๑๐%

หลวงวิจิตรวาทการ กล่าวว่า ยังไม่ถึงเวลาที่จะโต้เถียงกัน เรื่องนี้หน้าที่ของสภาฯ มีว่าจะอนุมัติ หลักการที่จะออกลอตเตอรี่หรือไม่เท่านั้น คือว่าสภาฯ จะเห็นชอบไหมในการที่รัฐบาลจะออกลอตเตอรี่ ยังไม่ถึงเวลาที่จะพูดถึงรายละเอียด

นายจรูญ ณ บางช้าง กล่าวว่า เป็นความจริงที่สมาชิกมีสิทธิที่จะถามอะไรได้เสียก่อน มิฉะนั้นสมาชิกก็ไม่เข้าใจว่าเรื่องเป็นไปอย่างไรก็ไม่สามารถที่จะลงมติได้

หม่อมเจ้าวรรณไวทยากร วรวรรณ ทรงแถลงว่า ตามระเบียบการจริงอยู่ในที่นี้มาขอเสนอหลักการเท่านั้น แต่ทว่าอย่างที่ท่านสมาชิกกล่าวสมาชิกยอมลุกขึ้นถามการปฏิบัติของรัฐบาลได้ทุกเมื่อ และจะแสดงความใจในข้อใดข้อหนึ่งก็ได้ในถ้าจะพูดกันให้เคร่งครัด รัฐบาลไม่จำเป็นต้องให้รายการ แต่ว่าเมื่อประกาศออกไปแล้ว รายการก็ย่อมประกาศแก่มหาชน เมื่อเช่นนี้สมาชิกอาจจะหยิบยกรายการ เช่นเรื่องรางวัลตั้งขึ้นเป็นข้อโต้เถียงในสภาได้ ฉะนั้นนายกรัฐมนตรีท่านจึงอนุญาตให้ไต่ถามได้ในชั้นนี้ เมื่อออกไปแล้วจะได้ไม่มีปัญหา

หลวงวิจิตรวาทการ กล่าวว่า ถ้าหากว่าจะทำเช่นนั้น สมาชิก

ควรจะได้รับทราบรายการที่แน่นอนเสียทีเดียวว่า คณะกรรมการ ในเรื่องนี้ได้ทำความตกลงไว้อย่างใด

หม่อมเจ้าวรรณไวทยากร วรวรรณ ทรงตอบว่า ถ้าเช่นนั้นก็เป็น การเสนอต่อสภาฯ ซึ่งทำไม่ได้ เพราะถือว่าเป็นฝ่ายบริหาร ในที่นี้ตาม ที่ได้กล่าวถ้ารัฐบาลปฏิบัติการไปและด้วยความสอดคล้องของสมาชิก ถ้าไม่ เห็นชอบด้วย ก็มีสิทธิที่จะตั้งข้อนั้นๆ เป็นข้อโต้เถียงได้ เมื่อรัฐบาล ยังไม่ได้ โฆษณากำหนดการออกลอตเตอรี่ถ้าจะพูดให้ชัดก็คือว่ายังไม่ถึงเวลา ที่จะเสนอมาแต่ว่ารัฐบาลพร้อมที่จะให้ถามได้ คือไม่ต้องรอให้โฆษณาก่อน ที่จะให้เสนอกำหนดการทั้งอันนั้นก็แปลว่ารัฐบาลต้องเสนอสภาฯ ซึ่งถือว่า ไม่จำเป็นจะต้องทำเช่นนั้น เพราะเกี่ยวกับหลักการซึ่งนำมาเสนอเพื่อทราบ

ประธานสภาฯ กล่าวว่า เรื่องนี้เป็นแต่รัฐบาลได้นำเสนอให้ทราบ คือเป็นคำแถลงนโยบายเพิ่มเติมเพื่อขอความเห็นชอบจากสภาฯ เพราะฉะนั้น ถ้าไม่มีผู้ใดทักท้วงในหลักการนี้แล้ว ก็เป็นอันว่าสภาฯ นี้เห็นชอบด้วยใน จะให้รัฐบาลออกลอตเตอรี่ได้ ไม่มีผู้ใดคัดค้าน ในที่สุดที่ประชุมได้ อนุมัติให้รัฐบาลออกลอตเตอรี่ได้

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ต่อไปนี้จะได้พิจารณาด้วยระเบียบวาระ ต่อไป คือ ๑. สมาชิกยื่นใบลาเพื่อขอลาออกจากสมาชิกภาพ ๒. ร่าง พระราชบัญญัติขยายกำหนดเวลาหวงห้ามและจัดซื้อที่ดินสำหรับสร้างการ ชลประทานในบริเวณเชียงรากน้อยและบางเหี้ย พุทธศักราช ๒๔๗๖ ๓. ร่าง

พระราชบัญญัติขยายกำหนดเวลา หวงห้ามและจัดซื้อที่ดินสำหรับสร้างการ
ชลประทานแคว สุพรรณบุรี พุทธศักราช ๒๔๗๖ ๔. ร่างพระราชบัญญัติ
ลดอัตราเก็บเงินภาษีค่าที่ไร่อ้อยแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๖ ซึ่ง
จะได้เริ่มด้วยญัตติที่ ๑ ก่อน คือได้มีสมาชิกยื่นใบลา ๆ ออก ๕ นายคือ
เจ้าพระยาวงษานุประพัทธ์ พระยามนธาตุราช หลวงอภิรมย์ โกษากร
นายสงวน ตูลารักษ์ และ นายซิม วีระไวทยะ ฉะนั้นจึงใคร่ทราบ
ว่าผู้ใดจะมีข้อทักท้วงประการใดบ้าง มิฉะนั้นก็จะได้ลงมติต่อไป ไม่มี
สมาชิกผู้ใดคัดค้าน และในที่สุดที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบพร้อมกัน
อนุญาตให้ผู้ที่กำลังลาออกแล้วนั้นลาออกได้ตามประสงค์

พระยาประมวญวิชาพล เสนอว่า ในการที่สมาชิกได้ลาออกไปนี้
แต่ก่อนมาก็ได้ช่วยเหลือราชการบ้านเมืองมาด้วยดี สมควรจะลงมติความ
ชอบใจให้แก่เขาในงานที่ได้ช่วยเหลือมาแล้วนั้นด้วย

พระเรียนวิรัชชพากย์ รับรอง

ประธานสภา กล่าวว่า ได้มีผู้เสนอและรับรองที่จะให้สภาลงมติ
แสดงความชอบใจแก่บรรดาสมาชิก ๕ นายที่ลาออกนี้ ถ้าผู้ใดเห็นพ้องด้วย
ขอให้ลงคะแนนรับรอง สมาชิกทั้งหมดลงคะแนนเห็นชอบด้วย เป็นอัน
ว่าที่ประชุมลงมติให้แสดงความชอบใจแก่สมาชิกที่ลาออกนั้น

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า ในการที่สมาชิกได้ลาออกไป ๕ นายนี้
ขอเสนอให้จัดการซ่อมตั้งรายนามต่อไปนี้ คือ ๑. นายพันตรี หลวง

อดุลเดชจรัส ๒. นายพันตรี หลวง การสงคราม ๓. นายเรือเอก หลวง
 สัจจายุทธกิจ ร.น. ๔. นายเรือเอก สงบ จรูญพร ร.น. ๕. นายเล็ง
 ศรีสมวงศ์

พระยาประมวญวิชาพล เสนอขอให้ลงคะแนนลับ

ประธานสภาฯ อนุมัติ และตั้งให้ นายขุนห์ บิณฑานนท์ นายทวิ
 บุญยเหตุและหม่อมหลวงอุดม สนิทวงศ์ เป็นกรรมาธิการตรวจนับคะแนน
 มติ

เมื่อได้นับคะแนนเสร็จแล้ว กรรมาธิการจึงเสนอผลลัสดังนี้

พ.ต. หลวงอดุลยเดชจรัส ๔๗ คะแนน

พ.ต. หลวงกาจสงคราม ๓๑ คะแนน

นายเรือเอก หลวงสัจจายุทธกิจ ร.น. ๔๗ คะแนน

นายเรือเอก สงบ จรูญพร ร.น. ๔๗ คะแนน

นายเล็งศรี สมวงศ์ ๔๔ คะแนน

เป็นอันว่าที่ประชุมรับรองและอนุมัติให้ผู้ที่มิมีนามข้างบนนี้เป็นสมาชิก
 แห่งสภาผู้แทนราษฎรได้

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ต่อไปนี้จะได้พิจารณาด้วยญัตติที่ ๒

นายกรัฐมนตรี้ แถลงว่า จะมอบให้เจ้ากระทรวงอธิบาย

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ แถลงว่าร่างพระราชบัญญัติ ขยายกำหนดเวลา หวงห้าม และจัดซื้อที่ดินสำหรับการชลประทานใน บริเวณเชียงรากน้อย และบางเหี้ย พุทธศักราช ๒๔๗๖ นี้เป็นเรื่องที่ ค้างมา แต่รัฐบาลเก่า ที่ดินที่ออกพระราชบัญญัตินี้เป็นที่ของราษฎร ทางการกรมท่อน้ำได้ใช้สร้างประตูน้ำ ประตูระบาย ทำท่อนบ คันกั้นน้ำ และขุดคลองส่งน้ำ ซึ่งเสร็จไปแล้ว ยังอยู่แต่จะแบ่งแยกที่ดินและซื้อจาก ราษฎร แต่เวลาที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกามีน้อยไม่พอที่เจ้าพนักงาน จะจัดการต่อไปให้เสร็จได้ รัฐบาลเห็นว่าเป็นการจำเป็นที่จะต้องออก พระราชบัญญัติขยายเวลาหวงห้ามออกไปอีก เพื่อจัดการซื้อและชำระเงิน แก่เจ้าของที่ให้เสร็จไป จึงเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ต่อสภา เพื่ออนุมัติ ให้ได้ออกประกาศใช้ต่อไป และคำชี้แจงขอให้ใช้เป็นคำชี้แจงแห่ง ระเบียบวาระข้อ ๓ คือ ร่างพระราชบัญญัติขยายกำหนด เวลาหวงห้ามและ จัดซื้อที่ดิน สำหรับการชลประทาน แก้วสุพรรณบุรี พุทธศักราช ๒๔๗๖ ด้วยเพราะเป็นเรื่องเช่นเดียวกัน คือการทดนานเป็น Scheme ของ เซอร์ทอมัสวอร์ด แต่รัฐบาลแยกทำเป็นหย่อม ๆ เช่นที่รังสิต มะขามเฒ่า สุพรรณบุรี เชียงราก และบางเหี้ย เป็นต้น

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับนี้จะให้ พิจารณาเป็นการด่วนหรืออย่างไร มิฉะนั้นก็จะให้เป็นอย่างที่เราเรียกว่า first reading

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ เสนอให้ปรึกษาเป็นการด่วน
เพราะเวลาที่กำหนดไว้เดิมจวนหมดอยู่แล้ว

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจได้
ชี้แจงมาแล้วนั้น จะมีผู้ใดทักท้วงอะไรอีกก็ขอให้แสดงความเห็นมา
มิฉะนั้นก็จะได้ลงมติต่อไป ไม่มีผู้ใดทักท้วง ประธานสภาฯ กล่าวต่อไป
ว่า ขอให้สมาชิกลงมติรับรอง สมาชิกทั้งหมดลงมติรับรอง เป็นอันว่า
ที่ประชุมแห่งสภาผู้แทนราษฎร อนุมัติให้นำร่างพระราชบัญญัติขยาย
กำหนดเวลาหวงห้ามและจัดซื้อที่ดินสำหรับการชลประทานในบริเวณ
เชียงรากน้อยและบางเหี้ย พุทธศักราช ๒๔๗๖ และร่างพระราชบัญญัติ
ขยายกำหนดเวลา หวงห้าม และจัดซื้อที่ดินเพื่อสร้างการชลประทานในบริ
เวณแควสุพรรณบุรี พุทธศักราช ๒๔๗๖ ทั้ง ๒ ฉบับ นาขึ้นมูลเกล้าฯ
ถวายเพื่อทรงลงพระปรมาภิไธย ออกประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ ตาม
รัฐธรรมนูญ

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ต่อไปนี้จะได้ปรึกษาด้วยญัตติที่ ๔ คือ
ร่างพระราชบัญญัติลดอัตราเก็บเงินภาษีค่าที่ไร่อ้อยแก้ไขเพิ่มเติม พุทธ
ศักราช ๒๔๗๖

นายกรัฐมนตรี แถลงว่า ฯ จะมอบให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
พระคลังอธิบาย

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพระคลัง แถลงว่าที่นำเรื่องนี้มาเสนอเพื่อ
แก้ความพลาดพลั้งที่ผิดไปใน พระราชบัญญัติลดอัตราเก็บเงินภาษี ค่าที่ไร่

อ้อย พุทธศักราช ๒๔๗๖ ซึ่งได้ออกไป โดยรัฐบาลเก่าในระหว่างปิดสภาฯ คือเดิมในปี พ.ศ. ๒๔๗๕ ได้มีพระราชบัญญัติให้ลดอัตราเก็บเงินภาษี ค่าที่ไร่อ้อยสำหรับปีนั้นลงกึ่งหนึ่ง คือเป็นอัตราที่เก็บอยู่ในเวลานี้ ต่อมา ต้นปี พ.ศ. ๒๔๗๖ รัฐบาลมีความประสงค์ที่จะคงเก็บภาษีอย่างอัตรา ที่สุดใน พ.ศ. ๒๔๗๕ ต่ออีกปีหนึ่งจึงได้ออกพระราชบัญญัติลดอัตราภาษี ดังที่ปรากฏพระราชบัญญัติที่จะแก้ไข แต่ด้วยความพลาดพลั้งความใน มาตรา ๓ ตอนท้ายซึ่งกล่าวว่า “คือเรียกเก็บไร่ละ ๖ สตางค์” นั้นผิดไป เพราะขัดกับความข้างต้นที่ให้คงเก็บตามอัตราที่ลดเหมือน พ.ศ. ๒๔๗๕ ซึ่งไม่ใช่ ๖ สตางค์ ที่ผิดนี้ได้ความว่าเป็นเรื่องพลั้งพลาด ที่จะถือว่าเป็น ความผิดก็ได้ เพราะฉะนั้นจึงทำให้ความขัดกัน จึงเสนอมายขอแก้ไข ดังที่ได้ปรากฏในมาตรา ๓ ที่ว่า “ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ แห่ง พระราชบัญญัติลดอัตราเก็บเงินภาษีค่าที่ไร่อ้อย พุทธศักราช ๒๔๗๖ นั้น เสีย แล้วให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “เงินภาษีค่าที่ไร่อ้อยสำหรับพุทธศักราช ๒๔๗๖ นั้น ให้คงเก็บตามอัตราที่ลดเหมือน พ.ศ. ๒๔๗๕ ไปอีก พ.ศ. หนึ่ง” เงินภาษีที่ไร่อ้อยนี้ บางมณฑลเช่นอยุธยา และพิษณุโลก เก็บ ๔,๕๐ บาท ลดลงถึงหนึ่งก็เหลือ ๒,๒๕ บาท ทางปราจีน ๑,๕๐ บาท ลดลงกึ่งหนึ่งก็เหลือ ๗๕ สตางค์ ไม่ใช่ ๖ สตางค์ เพราะฉะนั้นจึง จำเป็นต้องรีบร้อนประกาศใช้พระราชบัญญัติใหม่นี้ เพราะจวนจะถึง เวลาเก็บภาษีอยู่แล้ว

ประธานสภาฯ กล่าวว่า รู้สึกว่าจะเข้าใจยากจึงขอรวมความหมายว่า พระราชบัญญัติที่ออกไปแล้วนั้นใช้ถ้อยคำขัดกัน คือในตอนต้นว่าให้ลดลงเก็บกึ่งหนึ่งซึ่งแล้วแต่มณฑลใดเก็บอยู่ก่อนเท่าใดก็ให้ลดลงเก็บเพียงครึ่งเดียว เช่น ๔ บาท ก็ลดลงเก็บ ๒ บาท เป็นต้น ส่วนในตอนท้ายว่าให้เรียกเก็บไร่ละ ๖ สตางค์ ซึ่งจะทำให้เข้าใจว่าทุก ๆ แห่งให้เก็บแต่เพียง ๖ สตางค์เท่านั้น อันเป็นการผิดกันไปกับความจริง เพราะฉะนั้นปัญหากฎหมายจึงมีว่าจะเก็บกึ่งหนึ่ง หรือไร่ละ ๖ สตางค์ ดังนั้นรัฐบาลจึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้มาขอให้พิจารณาและแก้ไขตามที่ได้อธิบายมาแล้ว

นายมังกร สามเสน กล่าวว่า ตามพระราชบัญญัติที่ร่างใหม่นี้เห็นว่าควรจะใช้คำว่าฉบับเก่าที่รัฐบาลครั้งพระยามโน ได้ทำไปนั้นผิดจึงออกฉบับนี้แทน มิฉะนั้นราษฎรจะเข้าใจว่าเพิ่มภาษีขึ้น

ประธานสภาฯ กล่าวว่า เวลานี้กำลังพิจารณาถึงหลักการ เพราะฉะนั้นจะต้องพูดกันให้ตกลงก่อน ส่วนที่จะให้ดำเนินโทษลงไว้ อย่างไม่นั้น เอาไว้พูดทีหลัง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพระคลัง แฉลงว่าในชั้นเดิมก็ได้คิดเหมือนกันว่าจะยกเลิกพระราชบัญญัติฉบับเก่าแล้วเขียนฉบับนี้แทน แต่เมื่อมาคิดดูอีกทีหนึ่งเห็นว่า เราได้ออกพระราชบัญญัติไปฉบับหนึ่งกล่าวว่าการตราพระราชกำหนดกฎหมายที่ออกไปในระหว่างปิดสภานั้นให้เป็น

อันใช้ได้ไปก่อน เมื่อมาระลึกถึงข้อนี้จึงได้ทำเป็นรูปแก้ไข (Amendment) คือออกเพื่อจะแก้ไขเห็นอยู่ในตัวแล้วว่าฉบับเก่าผิด จึงทำเป็นฉบับใหม่มาแก้ไข ดังที่ปรากฏในมาตรา ๓ นั้น

พระประพิณพลยุทธ ถามว่าพระราชบัญญัติที่ออกไปแล้วนั้น ให้ลงมือเก็บภาษีตามนั้นบางแล้วหรือยัง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพระคลัง ตอบว่ายังไม่ได้เก็บเพิ่งจะเริ่มลงมือ เพราะไม่ทราบว่าจะเก็บอย่างไร โดยข้างบนว่า ให้เก็บกึ่งหนึ่ง แต่ข้างล่างว่าให้เก็บไว้ละ ๖ สตางค์ อนึ่งเมื่อได้ พิจารณาอีกครั้งหนึ่งและได้ ฟังนายมังกร พูดมาคิดดู ที่จริงก็ได้เรียนมาแต่แรกแล้วว่าในเรื่องนี้เดิมตั้งใจจะยกเลิกเสียทีเดียว แต่มาเห็นว่าเพียงแต่แก้ไขและนำมาเสนอสภาฯ เพื่อขออนุมัติก็จะได้ และเป็นทางละมุนละม่อมดี จึงได้นำมาเสนอดังร่างนี้ ครั้นมาฟังคำของนายมังกร และคิดดูอีกทีหนึ่ง เห็นว่าถ้าจะแก้ไขถ้อยคำในพระราชปรารภเสียบ้างเล็กน้อยเป็นว่า “โดยที่สภาผู้โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่าพระราชบัญญัติลดอัตราเก็บเงินภาษีค่าที่ไร้อ้อย พุทธศักราช ๒๕๒๖ ใช้ ถ้อยคำคลาดเคลื่อนอยู่” ก็คงจะได้ และเชื่อว่าคงเป็นที่พอใจ

นายมังกร สามเสน กล่าวว่า ความในมาตรา ๓ ที่แก้ไขใหม่ที่ว่า “ให้คงเก็บตามอัตราที่ลดเหมือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ไปอีก พ.ศ. หนึ่ง” นั้น เห็นว่าเพื่อตัดความกังวลที่จะต้องนำมาเสนอสภาอีกในเมื่อครบกำหนด ควร

จะใช้คำว่า “ให้คงเก็บตามอัตราที่ลดเหมือน พ.ศ. ๒๕๗๕ จนกว่า
จะประกาศเปลี่ยนแปลง จะตกกา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพระคลัง ตอบว่าการทออก พระราช
บัญญัตินี้ก็มีหลักว่าต้องการเงินภาษีเป็นข้อสำคัญ และแยกหลักเอาไว้เป็น
ปีๆ งบประมาณกว่ากันเป็นปี ๆ ถ้าจะใช้คำเช่นนั้นก็ไม่ถูก

นายมังกร สามเสน กล่าวว่ามีหลักการเป็นเช่นนั้นก็ไม่ขัดของ
รองประธานสภาฯ ได้ลงมาแถลงว่า ในการที่จะแก้ไขพระราช
กำหนดกฎหมายที่รัฐบาลเก่าได้ออกไปนั้น เราตั้งกรรมาธิการชุดหนึ่งไป
พิจารณาแล้ว เพราะฉะนั้นในการที่น่าร่างพระราชบัญญัตินี้มาเสนอสภาฯ
ให้พิจารณานั้น ใครทราบว่าจะไม่ขัดกันหรือ ?

อธิบายน

นายกรรัฐมนตรี เสนอให้หม่อมเจ้าวรรณไวทยากร วรวรรณ ทรง

อธิบายน

หม่อมเจ้าวรรณไวทยากร วรวรรณ ทรงแถลงว่า ในที่นี้ขอชี้แจง
ในฐานะที่เป็นประธานกรรมาธิการ คือตามที่รองประธานสภาฯกล่าวนั้น คณะ
กรรมาธิการนั้นถือว่ามีหน้าที่ ๆ จะตรวจดูว่าพระราชกำหนดกฎหมายต่าง ๆ
ที่ออกไปนั้นผิดกับหลักรัฐธรรมนูญอย่างไร เช่นกับว่าถ้าออกภาษีใหม่
ซึ่งสภาฯ ไม่ได้รับรองเช่นนั้นแล้ว ก็ถือว่าขัดกับหลักรัฐธรรมนูญ
นำมาพิจารณา ในที่นี้เกี่ยวกับความคลาดเคลื่อนในถ้อยคำไม่เกี่ยวกับ
หลักการและการกระทำไปก็รักษาประโยชน์ของราษฎร คือยังคงลดยู่
กึ่งหนึ่ง เพราะฉะนั้นจึงไม่เกี่ยวกับทางกรรมาธิการ ทางกรรมาธิการนั้น

เพื่อจะรักษาประโยชน์ของประชาชนและสภา ฯ คือว่าถ้ากฎหมายใด ออกเป็นการตัดประโยชน์ของประชาชนและของสภาฯ แล้วกรรมาธิการก็ หยิบยกขึ้นพิจารณา ในที่นี้ไม่เกี่ยวกับหลักการ เพราะได้กระทำตามบท บัญญัติ ในเรื่องลดอยู่แล้วเช่นปีก่อน หากแต่ผิดพลาดในเรื่องถ้อยคำเท่า นั้น จึงไม่ขัดกับในทางหลักการอย่างไร

หลวงวิจิตรวาทการ กล่าวว่า ตามที่แก้ไข ในพระราชปรารภ เมื่อตะกี้นี้ว่า ใช้ถ้อยคำคลาดเคลื่อนอยู่ นั้น เห็นจะไม่ตรงกับความเป็น จริง เพราะเป็นจริงแบบง ให้เห็นอยู่ชัด ๆ ว่า ความผิดที่เดียวไม่ใช่ ถ้อยคำ ฉะนั้นถ้าจะไปใช้คำว่าใช้ถ้อยคำคลาดเคลื่อน ก็จะกลายเป็นว่า เราเล่นคำเล่นศัพท์กันเหลือเกิน และยังมีท่านวรรณ ฯ อยู่ด้วยในฐานะเป็น ที่ปรึกษาก็จะยิ่งให้คนพากันเข้าใจไปเช่นนั้นมาก จึงเห็นว่าควรจะแก้ไข ใหม่นี้เป็นว่า มีข้อคลาดเคลื่อนอยู่ ก็จะตรงกับความเป็นจริง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพระคลัง รับรอง

ที่ประชุมตกลงให้แก่ได้ ฉะนั้นในพระราชปรารภจึงอ่านเป็นว่า “ โดย ที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่าพระราชบัญญัติลดอัตราเก็บเงินภาษี ค่าที่ไร้อ้อย พุทธศักราช ๒๔๗๖ มีข้อคลาดเคลื่อนอยู่”

นายจรูญ ฌบางซ่าง กล่าวว่า ตามที่ ๆ ปรึกษาได้รับสั่งมาตะกี้นี้ ก็เป็นการสมควรอย่างยิ่ง แต่เมื่อมาระลึกดูว่าเมื่อมีกรรมาธิการอยู่แล้ว ถ้าเรื่องเช่นนี้จะได้แวะไปยังกรรมาธิการนั้นสักหน่อยก็จะงดงามดี

หม่อมเจ้าวรรณไวทยากร วรวรรณ ทรงตอบว่าด้วยเหตุนี้ เมื่อตะ
 ก็นี่จึงได้บ่งลงไปว่า แจงในฐานที่เป็นประธานกรรมการ ไม่ใช่ใน
 ฐานที่ปรึกษาอันที่จริงเรื่องนี้ได้แะไปยังกรรมการเหมือนกัน แต่ยังไม่
 ได้ ถึงเวลานัดประชุมซึ่งกำหนดไว้วันที่ ๑๐ เดือนนี้ และก็เรื่องนี้เป็น
 เรื่องด่วน เพราะฉะนั้นเรื่องจึงแะไปที่ประธาน คราวนี้มีความว่า
 ประธานจะมีอำนาจตอบไปว่ากระไรบ้าง หรือไม่ ถ้าเกี่ยวกับขอบเขตต์
 อำนาจละก็ประธานกรรมการย่อมมีดุลยพินิจที่จะวินิจฉัยได้ ในที่นี้ใน
 ฐานที่เป็นประธานกรรมการจึงได้รับผิดชอบไป และในวันประชุม
 กรรมการวันที่ ๑๐ นี้ก็จะได้รายงานให้ทราบว่าได้ตีความในขอบข่าย
 แห่งอำนาจอย่างนี้ และเชื่อว่ากรรมการจะเห็นชอบด้วยแต่เวลานี้ตาม
 ทางการ ประธานกรรมการได้รับผิดชอบต่อรัฐบาลว่าไม่ขัดกันกับทาง
 การของกรรมการแล้ว

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ที่ได้อภิปรายมาแล้ว ถ้าไม่มีผู้ใดทัก
 ท้วงเป็นอย่างใดอีกแล้ว ก็จะได้ลงมติต่อไป ไม่มีผู้ใดทักท้วง ประ
 ธานสภาจึงขอให้สมาชิกลงคะแนนรับรองสมาชิกทั้งหมดลงคะแนนเห็นชอบ
 ด้วยตามร่างพระราชบัญญัติที่ได้แก้ไขแล้วนี้ เป็นอันว่าสภาฯ ได้ลงมติให้
 นำร่างพระราชบัญญัติลดอัตราเก็บเงินภาษีค่าที่ไร่อ้อยแก้ไขเพิ่มเติม พุทธ
 ศักราช ๒๔๗๖ ตามที่ได้แก้ไขแล้วขึ้นทูลเกล้า ถวายเพื่อทรงลงพระ
 ปรมากิจไธยกประกาศใช้เป็นกฎหมายตามรัฐธรรมนูญ

นายมังกร สามเสน กล่าวว่า อยากจะกราบเรียนให้ทราบถึงระเบียบและวิธีการประชุมที่ล่วงแล้วมา คือเมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ศกก่อนสภาฯ ได้ลงมติเรื่องหนึ่งเกี่ยวกับคำสั่งของคณะรัฐมนตรีชุดเก่าที่ได้สั่งห้ามมิให้ข้าราชการเข้าเป็นสมาชิกสมาคมการเมืองว่า ให้ออกเป็น พระราชบัญญัติแต่ทางรัฐบาลหาได้ปฏิบัติไปประการใดไม่ เพราะฉะนั้นภาเถื่อว่าอำนาจสูงสุดอยู่ที่สภาฯ แล้วรัฐบาลนี้จะฟื้นมติของสภาฯ นั้นมาปฏิบัติให้ชอบด้วยทางการจะดีมาก

รองประธานสภา ฯ กล่าวว่า ในเวลานั้นท่านได้นั่งเป็นประธานในที่ประชุมแทนประธานสภาฯ ว่าได้รายงานฉบับนั้นสภายังมิได้รับรอง ก็มาเกิดเรื่องขึ้น เพราะฉะนั้นเมื่อจะให้เป็นไปตามนั้นแล้ว ก็จะต้องควรรนำรายงานนั้นมา ให้สภาฯ รับรองก่อน

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า ขอรอเรื่องนี้ไว้พิจารณาที่หลัง แล้วจะนำมาเสนอ

นายเนตร พูนวิวัฒน์ ถามว่า ในเรื่องกรรมาธิการ ที่จะตั้งขึ้นพิจารณาพระราชบัญญัติอากรมฤตก ที่ท่านนายกรัฐมนตรีว่าจะได้ไปรื้อฟื้นในเรื่องมานั้น ใครทราบว่บัดนี้ได้รื้อฟื้นถึงไหนแล้ว เพราะถึงคราวแล้ว

นายกรัฐมนตรี ตอบว่า เรื่องนี้จะได้ให้หลวงศรีฯ ไปเรียนถามเจ้าพระยามุขมนตรี ดูก่อนว่กิจการได้ดำเนินไปแคไหน

พระวุฒิสาสตรเนติญาณ กล่าวว่า รู้สึกว่เวลานี้การที่จะเลือกตั้งผู้แทนราษฎรตามกำหนดนั้นได้ใกล้เข้ามาแล้ว และตามพระราช

บัญญัติเลือกตั้ง ฉบับใหม่ก็ให้ จำกัดไว้ว่า ต้องเป็นราษฎร ไม่ใช่ข้าราชการ แปลว่าเป็นผู้ที่ไม่มีทางอื่นจะเลี้ยงอาชีพ นอกจากจะเอามาเป็นสมาชิกผู้แทนราษฎร เวลานี้ก็จวนเจียนเข้ามาแล้ว เห็นว่ารัฐบาลควรจะประกาศให้เขารู้ว่า การที่จะมาเป็นสมาชิกบงจะมีรายได้เท่าใด เพื่อที่จะให้เขาคิดว่าเป็นการเพียงพอจะมาฉลองพระเดชพระคุณได้หรือไม่ เพราะราษฎรเราไม่ใช่ว่าพวกที่ยังมีเหลือเกิน

นายกรัฐมนตรี ตอบว่า เรื่องนี้กำลังตั้งกรรมาธิการพิจารณาอยู่แล้ว

หลวงวิจิตรวาทการ กล่าวว่า อยากจะทูลถามท่านบรรณ ๗ ในฐานที่เป็นประธานกรรมาธิการพิจารณาบรรดา พระราชกำหนดกฎหมายต่าง ๆ ว่าที่จะพิจารณานั้นจะพิจารณาเฉพาะกฎหมายอย่างเดียว หรือว่าพิจารณาการเมืองด้วย คืออย่างเช่นพระราชบัญญัติว่าด้วยการเลือกตั้งที่รัฐบาลเก่ามาทำขึ้นใหม่ เปลี่ยนแปลงหลักการมาก คิดว่าปัญหาเช่นนี้เป็นปัญหาการเมืองจะพิจารณาถึงข้อนั้นด้วยหรือไม่ ?

หม่อมเจ้าวรรณไวทยากร วรบรรณ ทรงตอบว่า ข้อนั้นต้องพิจารณาแต่ว่าต้องแยกมุมให้ละเอียดออกไป พระราชบัญญัติเลือกตั้งที่ออกใหม่ได้แก้ไขพระราชบัญญัติฉบับเดิม และเกี่ยวกับเรื่องสิทธิของประชาชนในการเลือกตั้งเช่นในเรื่องจำกัดอายุ และการแบ่งจังหวัดใหม่ที่เกี่ยวข้องสิทธิของราษฎรเพราะฉะนั้นในกรณีเช่นว่านี้ก็ไม่ได้

มีปัญหา กรรมการคงจะนำขึ้นพิจารณาและคงมีความเห็นเสนอ
เช่นนี้และว่านี่เป็นความเห็นส่วนตัวข้าพเจ้า แต่ก็เชื่อว่ากรรมการคง
จะตกลงตามนี้ เพราะฉะนั้นจึงเชื่อว่าจะต้องพิจารณาและรายงานขึ้น
มาว่าควรจะพิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมต่อไปหรือไม่ แต่ถ้าเรื่องไม่สำคัญ
และเกี่ยวกับหน้าที่ราชการของกระทรวงใดกระทรวงหนึ่ง ก็อาจจะ
มอบให้เจ้ากระทรวงพิจารณาเสียชั้นหนึ่งก่อนก็ได้ว่าสมควรจะพิจารณา
แก้ไขหรือไม่

เลิกประชุมเวลา ๑๑.๑๐ นาฬิกา

ตรวจแล้ว	หลวงคหกรรมบดี
ประมวญ	นายปพาฬ บุญ-หลง
พระสุธรรมวินิจฉัย	นายสิงห์ กลางวิสัย
หลวงบรรณกรโกวิท	ผู้จตราายงาน
แนบ พหลโยธิน	
ร.ต. เนตรพูนวิวัฒน์	
	ศรยุทธ

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

